

FYLKESMANNEN I HEDMARK
Kommunalavdelingen

Saksbehandler, innvalgstelefon
Nils Kristian Mørstad, 62 55 10 80

Vår dato
27.01.2009
Arkivnr.
[REDACTED]

Vår referanse
2008/[REDACTED]
Deres referanse
[REDACTED]

[REDACTED]

**Klage – Vedtak om anleggelse av vei i [REDACTED] hytteområde -
Trysil kommune**

Fylkesmannen i Hedmark mottok din klage den [REDACTED]. Saken var oversendt fra Trysil kommune til endelig avgjørelse etter at Trysil kommune den [REDACTED] opprettholdt sitt tidligere vedtak av [REDACTED].

Kort oversikt over saken.

Den 27.5.08 vedtas reguleringsplanen for området. Den [REDACTED] søker [REDACTED] om å få anlegge/utbedre eksisterende "Traktorvei" som hyttevei for hyttene [REDACTED]. Den [REDACTED] sendte du inn merknader til nabovarselet. Kommunen fant ikke grunn til å ta merknadene til følge og fattet den [REDACTED] vedtak om å gi tillatelse til å oppgradere eksisterende "traktorvei" til hyttevei for hyttene [REDACTED]. Den [REDACTED] varslet du kommunen om at du ville påklage vedtaket, noe du gjorde den [REDACTED]. Klagen ble gitt oppsettende virkning den [REDACTED]. Den [REDACTED] fattet Trysil formannskap følgende vedtak:

"Trysil kommune gir tillatelse til opprusting av eksisterende traktorvei så langt denne ligger innenfor område regulert til veiformål. Veien legges slik at vei med veiskulder og eventuelle grøfter ligger innefor område regulert til veiformål".

Den [REDACTED] mottar Trysil kommune din klage på nevnte vedtak, datert [REDACTED]. Den [REDACTED] vedtar Trysil formannskap å ikke ta klagen til følge. Vedtaket av [REDACTED] opprettholdes. Saken oversendes Fylkesmannen.

I tillegg til de innsendte saksdokumenter har Fylkesmannen innhentet uttalelse fra Miljøverndepartementets planavdeling.

Fylkesmannen ser slik på saken:

En sentral problemstilling er i hvilken grad kartangivelsen i reguleringsplanen er rettslig bindende eller ikke. Reguleringsplanen består som kjent av plankartet og bestemmelsene. Begge disse er rettslig bindende. Jf. §§ 22 og 31. Selv om plankartet ikke er positivt omtalt i bestemmelsene, er det sikker rettsoppfatning at kartet er rettslig bindende. Jf. bl.a. forskrift av 10.05.04 nr 736, spesielt § 10. Det er en viktig forutsetning for hele reguleringsplansystemets oppbygging og rettsvirkning at kartet er bindende. Den som ønsker å skaffe seg kunnskap over hva som gjelder for det aktuelle området skal kunne få

Postadresse:
Postboks 4034
2306 HAMAR

Kontoradresse:
Statens hus
Parkgt. 36, HAMAR

Telefon:
62 55 10 00

Telefaks:
62 55 10 71

Org.nr.: 974 761 645
Banknr. 7694.05.01675

H:\ephorte\199691.DOC

E-post: postmottak@fmhe.no
Internett: www.fylkesmannen.no/hedmark

1630 NKM

Side 1 av 4

dette ved å studere kartet sammen med vedtektene. Det som skal bygges må være i samsvar med den vedtatte plan, det være seg veier eller andre tiltak.

Den neste problemstilling, som er svært sentral i denne konkrete saken, er hvorvidt veien kan anlegges fritt innenfor det område som er fargelagt og avmerket til Spesialområde, privat vei. Eller om veien må følge den inntegnede veitrase som er påtegnet inne i dette feltet i den vedtatte reguleringsplan. I det konkrete plankartet er det inntegnet en vei inne i det fargelagte området. Denne ender i en p-plass/snuplass innerst i veien. Tegnforklaringen viser "senterlinje regulert veg" som streksymbol.

Problemstillingen er forelagt planavdelingen i Miljøverndepartementet som uttaler:
"Dersom senterlinjen også er vist innenfor reguleringsformålet "privat veg" er senterlinjen fastlagt i planen og må følges opp når vegene anlegges.
Dersom vegene skal plasseres på en annen måte kreves det reguleringsendring. Dersom endringene er små holder det med mindre vesentlig reguleringsendring (§ 28-1 nr.2)"

Departementet gjentar denne oppfatning i telefon med Fylkesmannen. Det legges særlig vekt på den prosess som en planprosess er, de rettsvirkninger planen er tiltenkt å ha, og ikke minst forutberegneligheten for de berørte parter.

Det som er påklaget er tillatelsen til å bygge den fremtidige hytteveien der traktorveien går. Veien vil således ikke følge den veitrase som er inntegnet i planen. Dette fremkommer også tydelig av det tilleggs materiale som Trysil kommune sendte på e-mail til Fylkesmannen den [redacted], hvor "traktorveien" er inntegnet.

Det at den aktuelle "traktorveien" for det alt vesentlige også er innefor det området som er fargelagt og avmerket til Spesialområde, privat vei, medfører imidlertid ikke at den veitrase som er inntegnet i planen, og dermed bindende vedtatt, kan fravikes.

Vedtaket som Trysil formannskapet fattet den [redacted], der "traktorveiens" trase ble godtatt som fremtidig veitrase, strider mot reguleringsplanen, i det "traktorveien" følger en annen trase enn den som inntegnet og vedtatt i reguleringsplanen. Jf. her tilsendt kart fra kommunen som bekrefter dette. Dette innebærer at vedtaket fattet av Trysil formannskap den [redacted] må oppheves. Klageren har etter dette fått medhold.

Dersom kommunen ønsker å fastholde omleggingen av veitraseén, må dette skje enten gjennom dispensasjon eller en reguleringsendring. Da vil en del av de samme problemstillinger som er påberopt nå, kunne dukke opp. Fylkesmannen vil derfor knytte bemerkninger til noen av disse.

Vesentlig eller mindre vesentlig reguleringsendring.

Dette må avgjøres etter en konkret vurdering. Økt konfliktnivå som følge av endringen kan være et varsel om at endringen ikke nødvendigvis kan behandles som en mindre vesentlig endring, selv om flytting av streker på plankartet kan se lite ut. Det vil også kunne ha betydning om ny trase beveger seg utenfor området regulert til privat vei, og om det er levert klage over det nye trasévalget.

Spørsmålet om hvorvidt 4 meters grensen i plbl. § 70 nr 2 også gjelder for private veier.

Denne problematikken er berørt i klagen. Fylkesmannen vil derfor bemerke følgende: Plbl. § 84 regulerer bl.a anleggelse av veier. Paragrafen gir lovens øvrige bestemmelser, og bestemmelser gitt i medhold av loven, anvendelse "så langt de passer." I rundskriv H-18/90 legger departementet til grunn at § 70 nr 2., hvor 4 meters reglen står, også passer på § 84 anlegg. Det heter videre at bygningsmyndighetene kan avgjøre hvilke § 84-tiltak som passer inn under § 70.

Det er således på det rene at § 70 nr. 2 i utgangspunktet også gjelder for § 84-tiltak. Dersom 4-meters-reglen skal fravikes i det konkrete tilfelle, ville en måtte vurdere dette i forhold til de hensyn som § 70 er ment å ivareta.

Forholdet til Naboloven.

Det er korrekt som kommunen skriver i sin saksfremstilling at spørsmålet om hvorvidt et tiltak strider mot naboloven må avgjøres av domstolene. Verken kommunen eller Fylkesmannen har kompetanse til å avgjøre dette.

Når dette er sagt, vil Fylkesmannen få minne om at også plbl. har som forutsetning at nabohensyn er relevant i saker etter plbl. Dette følger allerede av formålsbestemmelsen i lovens § 2 og av reglene om nabovarsel. I rettspraksis er dette lagt til grunn, for eksempel RG 1979/94. Det samme er sagt i NOU 1982:13 side 29 i forbindelse med endring av § 70 i loven. Hvilken plass slike nabohensyn skal ha i bygningsmyndighetenes skjønnsutøvelse, beror på den enkelte bestemmelse. Dersom den aktuelle bestemmelse forfølger nabomessige hensyn, plikter bygningsmyndighetene å trekke disse inn i sin vurdering.

Selv om klagen har ført frem, vil Fylkesmannen knytte noen kommentarer til ditt brev av [redacted]. Det fremgår av din e-post av [redacted] i forbindelse med varsel om forventet behandlingstid, at det ikke pågikk noe arbeide nå. Ut fra dette har heller ikke Fylkesmannen vurdert å gi klagen oppsettende virkning.

Du tar i pkt. nr. 1 i ditt brev opp at samme saksbehandler har "vært med hele tiden." Fylkesmannen vil bemerke at dette i seg selv ikke medfører at reglene om habilitet er brutt. Dersom samme saksbehandler behandler klagen også i klageomgangen, og en mener at inhabilitet inntreder *fordi* han har behandlet saken også i første runde, så må det foreligge andre særlige forhold som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet, jf. forvaltningsloven § 6.2. Det sentrale er om det kan stilles et berettiget spørsmål ved tilliten til vedkommende saksbehandler. Fylkesmannen har ikke kjennskap til forhold som medfører at § 6.2 er anvendelig i denne saken.

Punkt nr. 3, 4 meters regelen, og pkt.6, forholdet til naboloven, er kommentert ovenfor. Punktene 4 og 9 er ikke et forvaltningsmessig anliggende. Punkt 16 er et privatrettslig forhold som verken kommunen eller Fylkesmannen kan fatte endelig vedtak om. Saken må i tilfelle avgjøres av rettsapparatet.

Når det gjelder punktene 2, 5,7,8,10,11,12,13,14,15,17,18,19, så er dette forhold som kommunen må vurdere relevansen og vekten av dersom den ønsker å endre den vedtatte reguleringsplan. Dette henger sammen med forvaltningens plikt til å sørge for at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Jf. Forvaltningsloven § 17 og plbl. 27-1 nr. 2. Jf. også plbl. § 2. Fattes det vedtak uten at saken er tilstrekkelig opplyst, vil dette kunne ha betydning for vedtakets gyldighet.

Fylkesmannen har etter dette fattet følgende vedtak:

Trysil Formannskaps vedtak av [redacted] oppheves.

Vedtaket er fattet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 og plan- og bygningsloven § 15, samt rundskriv T 8/86 av 1. juli 1986 om delegasjon fra Kommunal- og arbeidsdepartementet (nå Kommunal- og regionaldepartementet) og Miljøverndepartementet.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf forvaltningsloven § 28 tredje avsnitt første setning.